

Василь Симоненко

Підготувала студентка 22 ПО (а) групи
Біла Марія Сергіївна

ДИТИНСТВО

Василь Андрійович Симоненко народився 8 січня 1935 року в глухому поселенні Біївці Лубенського району на Полтавщині в сім'ї колгоспників. Дитинство його, за словами Олесея Гончара, чуло ридання матерів, що божеволіли від горя над фронтovими похоронками.

Навчання

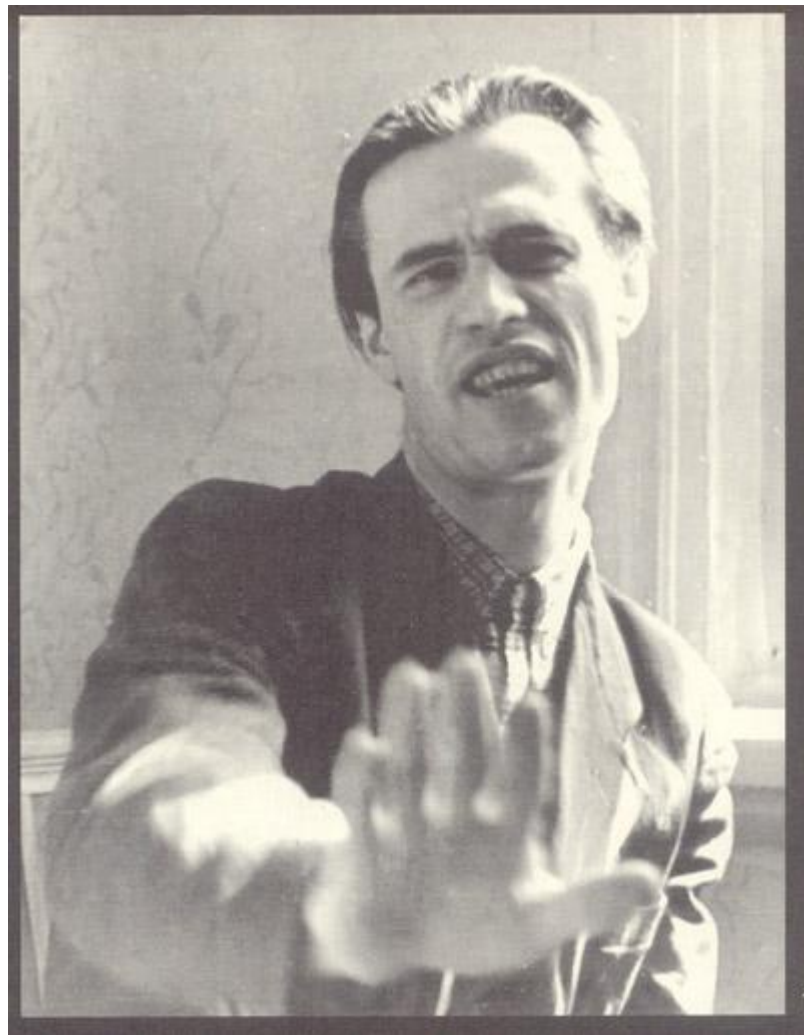

Протягом
1942 - 1952 рр.
майбутній поет
навчався в школі: 4
класи у Біївцях
(1942 – 1946 рр.),
решта - у сусідніх
селах Єньківцях
(1946 – 1947 рр.) і
Тарандинцях
(1947 – 1952 рр.).

Працював

Одержавши 1957 р. диплом "літописця сучасності", працював у редакціях газет "Черкаська правда" (1957 - 1960 рр.), "Молодь Черкащини" (1960 - 1963 рр.), власним кореспондентом "Робітнича газета". Проте змістом і сенсом його життя була поезія і тільки поезія.

Клуб творчої молоді

Напровесні 1960 року в Києві з волі пробудженого хрущовською "відлигою" юнацтва був заснований Клуб творчої молоді. Симоненко жив і працював у Черкасах, проте разом з Аллою Горською й Ліною Костенко, Іваном Світличним, Євгеном Сверстюком він став душею і окрасою цього Клубу.

Напад на Василя

Літо 1962 р.: на залізничному вокзалі в Черкасах між буфетницею тамтешнього ресторану і Симоненком випадково спалахнула щонайбанальніша суперечка, через яку потім Василя було побито.

Смерть поета

У зв'язку з тим, що влада всіляко боролась з Василем Симоненком, можна зробити висновок, що ця ситуація не була випадковою.

14 грудня 1963 р. поет помер у черкаській лікарні (за офіційною версією, від раку), похований у Черкасах.

Літературна спадщина

Протягом короткого життя Василь Симоненко написав поезії, провідною темою яких є любов до рідної землі, відповідальність за її долю, новели, пробував створити кіносценарій зі студентського життя, став автором численних статей, театральних і літературних рецензій, створив три казки для дітей і дорослих: "Цар Плаксій і Лоскотон", "Подорож в країну Навпаки", "Казка про Дурила".

